

Dosar nr. 25c¹¹-341/2017

H O T Ă R Ă R E
În numele Legii

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței,

Judecător

Natalia Mămăligă

Grefier

Ana Pușciuc și Alina Bordei

examinând în ședință publică în procedură contencioasă cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva SRL „Pecos Auto” și ***** , intervenient accesoriu executorul judecătoresc Boțan George, privind anularea procesului-verbal cu privire la licitație, și la cererea înaintată de către ***** împotriva SRL „Pecos Auto”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc George Boțan și ***** , privind contestarea actelor executorului judecătoresc,

a c o n s t a t a t :

La 14 august 2017 ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Pecos Auto” și ***** , intervenient accesoriu executorul judecătoresc Boțan George. A solicitat:

anularea procesului-verbal din 08 august 2017 cu privire la petrecerea licitației întru executarea documentului executoriu nr.1-122/12 din 18 octombrie 2012, prin care a fost vândut apartamentul ***** din ***** , mun.Chișinău, cu număr cadastral ***** , precum și rezultatelor licitației (f.d.1-6 Vol.I).

În motivarea acțiunii a indicat că, la 08 august 2017, orele 11-00, executorul judecătoresc George Boțan în cadrul procedurii de executare nr.065-745/14 din 07 aprilie 2014, intentată întru executarea documentului executoriu nr.1-122/12 din 18 octombrie 2012 cu privire la încasarea de la ***** în beneficiul SRL „Pecos Auto” a prejudiciului material în mărime de 563 456,46 lei a organizat licitația, la care a fost scos bunul imobil format din apartamentul ***** din ***** , mun.Chișinău, cu număr cadastral ***** , care aparține cu drept de proprietate lui ***** și ***** , a câte ½ cotă-parte. Consideră că licitația a fost organizată de către executorul

judecătoresc George Boțan cu încălcări grave de fond și de procedură, fără a se ține cont că locuința - apartamentul ***** din *****, mun.Chișinău, este proprietate comună pe cote-părți, fapt constatat prin hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă, astfel ilegal fiind dispusă scoaterea la licitație a întregului bun imobil, deși valoarea prejudiciului pretins de către creditor poate fi acoperită cu valoarea a ½ din acest imobil. A invocat că în calitate de coproprietar este îndreptățită de a pretinde respectarea garanțiilor dreptului său de proprietate garantat de art.316 din Codul civil, art.46 din Constituția Republicii Moldova și art.1 Protocolul nr.1 al CEDO, neavând calitatea de debitor în această procedură de executare. Dreptul de proprietate privată este garantat și nimeni nu poate pune obstacole proprietarului pentru folosirea proprietății sale, nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa, decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și principiile generale ale dreptului internațional. Prin scoaterea grăbită la licitație a acestui imobil au fost desconsiderate și interesele, inclusiv patrimoniale a copiilor minori *****uț, născut la *****, *****, născută la *****, și *****, născută la *****, care prin hotărâre judecătorească definitivă, după desfacerea căsătoriei, au fost determinați în grija sa, și dispun de viză de domiciliu pe adresa *****, apartamentul *****. La fel, executorul judecătoresc a acționat contrar prevederilor art.353 din Codul civil, cu toate că a insistat atît în fața executorului judecătoresc, cît și a instanțelor de judecată, referitor la calitatea sa de coproprietar a acestui bun imobil, fără implicarea la acumularea datoriei, insistând la răspunderea fostului soț în limita cotei sale din apartament, însă a fost echivalată în întreaga procedură de executare cu debitorul *****. A subliniat că nici dintr-un act judecătoresc nu reiese constatarea/recunoașterea dreptului de proprietate a terților în cadrul procedurii de executare nr.065-745/14, iar din dinamica acțiunilor executorilor judecătorești George Boțan și Ungureanu Oleg rezultă că unicul proprietar al apartamentului ***** din *****, mun. Chișinău, este debitorul *****. Actele executorilor judecătorești au fost întocmite cu derogare de la exigențele stabilite prin art.75, 95, 115, 118, 120 din Codul de executare, prin desconsiderarea art.353 din Codul civil. A accentuat că opțiunea de înstrăinare a ½ din locuință nici nu a fost examinată de către executorul judecătoresc ca una posibilă, prin aceasta negând și existența dreptului de preemțiune la procurarea a ½ cotă-parte ce aparține lui ***** de către celălalt coproprietar, drept garantat de normele civile, grăbind executarea prin vinderea întregului bun și scoaterea coproprietarei în stradă, împreună cu copii. A mai menționat că poziția executorului judecătoresc precum că potrivit art.24 alin.(2) din Codul familiei soții răspund cu întreg patrimoniul lor pentru repararea prejudiciului cauzat urmare a săvârșirii de către ei a unei infracțiuni, este contrară principiului legalității, iar din circumstanțele cazului lipsesc probe care ar demonstra comiterea infracțiunii de către reclamantă sau cel puțin comiterea infracțiunii imputate debitorului în comun acord cu fosta soție. În același timp, nu a

fost probată nici circumstanța că din infracțiunea comisă au sporit bunurile comune ale soților, iar din probele la caz incontestabil rezultă achitarea costului acestei locuințe din măsurile de creditare, care au fost stinse din contul transferurilor bănești internaționale. În acest caz, abordarea executorului judecătoresc este părtinitoare, cu ignorarea principiului prezumției nevinovăției, totodată fiind exclus caracterul personal și individualizat al răspunderii penale, cu încălcarea sarcinii de bază a executorului judecătoresc de a contribui în cadrul procedurii de executare la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, și nu de sancționare a reclamantei pentru infracțiunea comisă de fostul său soț.

La 23 august 2017, ***** s-a adresat la Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cu cerere împotriva SRL „Pecos Auto”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc George Boțan și *****. A solicitat prin cerere și cererile de concretizare a cerințelor:

anularea procesului-verbal la licitație din 08 august 2017 privind vânzarea bunului imobil situat pe ***** , apartamentul ***** , mun.Chișinău;

declarația nulă a procedurii de executare a titlului executoriu nr.1-122/12 din 18 octombrie 2012, emis de Curtea de Apel Chișinău;

și emiterea unei încheieri interlocutorie în adresa organelor și persoanelor cu funcție de răspundere respective pentru preîntâmpinarea comiterii unor astfel de încălcări (f.d.1, 49-54, 73-76, 111-115, 116-118, 136-138 Vol.III, 19-23 Vol.V).

În motivarea cererii a indicat că în procedura executorului judecătoresc George Boțan se află spre executare silită titlul executoriu nr.1-122/12 din 18 octombrie 2012, emis de Curtea de Apel Chișinău. Susține că în cadrul procedurii de executare nu i-au fost înmânate actele emise de către executorul judecătoresc, iar toate documentele și probele privind amânarea și suspendarea executării documentului executoriu au fost ignorate. A invocat că contrar prevederilor art. 353 din Codul civil, executorul judecătoresc a scos la licitație și a vândut bunul imobil partajat a câte ½ cotă-parte ***** și ***** , pe când debitor conform titlului executoriu este doar ***** . Prin probele anexate la contestație se confirmă că apartamentul ***** din ***** , mun.Chișinău a fost partajat pe cote-părți, iar în speță nu sunt întrunite condițiile art. 24 alin. (2) din Codul familiei pentru îndeplinirea obligației de răspundere a soților și urmărirea întregului patrimoniu de către executorul judecătoresc. A accentuat că la examinarea cauzei penale nu a fost confirmat faptul că mijloacele bănești sustrase de la SRL „Pecos Auto”, au fost depuse la contul SRL „Basconlux”, pentru procurarea imobilului vândut de către executorul judecătoresc, iar acest fapt nu mai poate fi subiect de discuție și dezbateri repetate la pronunțarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 01 martie 2017 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2017.

Prin încheierea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 03 iulie 2019 au fost conexeate într-un singur proces cauza civilă nr. 25c¹¹-341/17 la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva SRL „Pecos Auto” și ***** , intervenient accesoriu executorul judecătoresc Boțan George, privind contestarea actului executorului judecătoresc, cu cauza civilă nr. 25c¹¹-236/17 la cererea înaintată de către ***** împotriva SRL „Pecos Auto”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc George Boțan și ***** , privind contestarea actelor executorului judecătoresc.

În ședința de judecată reclamanta ***** și reprezentantul ei – avocatul Briceac Andrei, împuternicit în baza mandatului nr.0776436 din 26 ianuarie 2018, au susținut cererea de chemare în judecată din motivele de drept și de fapt expuse în conținutul acesteia, solicitând admiterea integrală, precum și admiterea cererii înaintate de către *****.

Reclamantul ***** în ședința de judecată a susținut cererea inițială și cele de concretizare a cerințelor, din motivele de drept și de fapt expuse în conținutul acestora, solicitând admiterea integrală, precum și admiterea cererii de chemare în judecată înaintată de către *****.

În opoziție, reprezentantul pârâtului SRL „Pecos Auto”, Iosip Andrei, împuternicit în baza mandatului nr.1174268 din 20 martie 2018, prin referința depusă și în ședința de judecată a solicitat respingerea contestației depuse de ***** și *****.

În susținerea poziției a invocat că reclamanta ***** contestă procesul-verbal al licitației din 08 august 2017, în rezultatul căruia a fost înstrăinat un bun imobil, însă potrivit prevederilor art.142 alin.(2) din Codul de executare, în cazul transmiterii dreptului de proprietate asupra bunului care urmează a fi supus înregistrării de stat, va fi contestată încheierea judecătorului privind confirmarea licitației. A menționat că procesul-verbal cu privire la licitație din 08 august 2017 a fost confirmat prin încheierea Judecătorei Chișinău sediul Ciocana din 29 august 2017, care la 15 septembrie 2017, a fost contestată cu recurs de către *****. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017 a fost respins recursul declarat de către ***** și s-a menținut încheierea Judecătorei Chișinău sediul Ciocana din 29 august 2017. Argumentele invocate de către ***** au fost examinate și respinse prin deciziile irevocabile a Curții de Apel Chișinău, care au puterea lucrului judecat, au forță superioară și sunt obligatorii pentru părți și instanța de judecată. La fel, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017 a fost respins recursul declarat de către ***** și s-a menținut încheierea Judecătorei Chișinău sediul Ciocana din 29 august 2017, fiind invocate motive analogice celor expuse în decizia din 24 octombrie 2017. A mai menționat că ***** s-a adresat în instanța de judecată și cu cerere de contestare a actelor executorului judecătoresc, invocând că s-a aplicat ilegal sechestrul asupra ½ cotă-parte din apartamentul în litigiu, deoarece acesta îi aparține cu drept de proprietate, reclamanta nefiind parte a procedurii de executare.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 01 martie 2017, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2017, a fost respinsă cererea înaintată de ***** privind repunerea în termenul de contestare a actelor executorului judecătoresc și s-a respins, ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de ***** către S.C. „Pecos Auto” S.R.L., ***** , intervenienți accesorii executorii judecătorești Boțan George și Ungureanu Oleg, privind anularea încheierii executorului judecătoresc Boțan George nr. 065-745/14 din 25 iunie 2015 și încheierii executorului judecătoresc Ungureanu Oleg nr. 065-745/14 din 08 februarie 2016, iar în rest pretențiile din acțiune au fost respinse ca neîntemeiate. Consideră că în lumina principiului autorității de lucru judecat, o hotărâre judecătorească prin care s-au stabilit faptele enunțate, cât și constatările reținute în mod irevocabil, se bucură de prezumția absolută de adevăr și nu pot fi contrazise printr-o altă hotărâre.

Executorul judecătoresc Boțan George prin referințele depuse și în ședința de judecată a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de ***** și cererii înaintate de ***** (f.d.152 Vol.III), reiterând că aspectele invocate în această cauză civilă au fost analizate anterior în contextul examinării legalității aplicării sechestrului asupra întregului apartament.

Audiind participanții la proces, apreciind argumentele întru susținerea pretențiilor formulate și ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** , precum și a admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** , reieșind din următoarele *considerente*:

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Așadar, în cele ce urmează instanța se va pronunța pe marginea fiecărei pretenții înaintate. Mai întâi de toate, instanța de judecată va reda circumstanțele de fapt ale cazului.

Astfel, prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 august 2011, ***** a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 190 alin. (5) din Codul penal la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții privind activitatea contabilă pe un termen de 5 ani;
- în baza art. 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții privind activitatea contabilă pe un termen de 5 ani.

Totodată, prin aceeași sentință, acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2012, menținută prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 iulie 2013, a fost casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și soluționării acțiunii civile, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ***** a fost condamnat:

- în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de activitatea contabilă pe un termen de 5 ani;

- în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 1 an închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i s-a stabilit pedeapsa de 8 ani și 6 luni închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de activitatea contabilă pe un termen de 5 ani.

Prin aceeași decizie, a fost admisă acțiunea civilă și s-a dispus încasarea de la ***** în beneficiul SRL „Pecos Auto” a prejudiciului material în sumă de 563456,46 lei (f.d. 219-231, Vol-II).

În temeiul acestei decizii, Curtea de Apel Chișinău a eliberat titlul executoriu nr. 1-122/12 privind încasarea de la ***** în beneficiul S.C. „Pecos Auto” S.R.L. a sumei de 563 456,46 lei.

Acest document executoriu a fost depus la executare la biroul executorului judecătoresc Zamșa Valentina. În acest sens, executorul judecătoresc Zamșa Valentina a dispus, printr-o încheiere, intentarea procedurii de executare silită.

Ulterior, în temeiul cererii creditorului din 01 aprilie 2014, executorul judecătoresc Zamșa Valentina a strămutat documentul executoriu nr. 1-122/12 din 28 noiembrie 2012 către executorul judecătoresc Boțan George.

Între timp, prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 30 aprilie 2015 (dosarul nr. 2-1633/14) s-a dispus înregistrarea dreptului de proprietate asupra apartamentului cu 3 odăi, cu suprafața planificată totală de 118,70 m.p., amplasat la etajul 3, scara 10, blocul 8, de pe ***** , mun.Chișinău, obiect al contractului nr.279 din 12 aprilie 2006, pe numele lui ***** Ion. Totodată, s-a dispus că prezenta hotărâre constituie temei pentru efectuarea, în conformitate cu legislația în vigoare, a tuturor înregistrărilor, rectificărilor și substituirilor, care se impun în Registrul bunurilor imobile (f.d.136-137 Vol.II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 a fost admis apelul declarat de către ***** , s-a casat hotărârea Judecătoriei Ciocana, mu.Chișinău din 30 aprilie 2015, fiind emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Pecos Auto”. S-a dispus înregistrarea pe numele lui ***** dreptul de proprietate asupra ½ din apartamentul cu 3 odăi, cu suprafața

planificată totală de 118,70 m.p., amplasat la etajul 3, scara 10, blocul 8, de pe ***** , mun. Chişinău, obiect al contractului nr.279 din 12 aprilie 2006. În rest, pretenţiile au fost respinse ca neîntemeiate (f.d.138-139 Vol.II).

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chişinău din 8 iunie 2015 (dosarul nr. 2-442/15) a fost admisă parţial acţiunea înaintată de către *****. În particular:

„S-a desfăcut căsătoria încheiată între ***** şi ***** , înregistrată la 17 iulie 2004, la Oficiul de Stare Civilă sectorul Centru, mun.Chişinău, înscrierea *****. S-a determinat locul de trai a copiilor minori ***** , născut la ***** , ***** , născută la ***** , şi ***** , născută la ***** , cu *****.

S-a recunoscut ***** dreptul de proprietate la ½ cotă-parte ideală din apartamentul cu 3 odăi, cu suprafaţa planificată totală de 118,70 m.p., amplasat la etajul 3, scara 10, blocul 8, de pe ***** , mun.Chişinău, obiect al contractului nr. 279 din 12 aprilie 2006.

S-a recunoscut lui ***** dreptul de proprietate la ½ cotă-parte ideală din apartamentul cu 3 odăi, cu suprafaţa planificată totală de 118,70 m.p., amplasat la etajul 3, scara 10, blocul 8, de pe ***** , mun.Chişinău, obiect al contractului nr.279 din 12 aprilie 2006” (f.d.234 Vol.II).

Această hotărârea a devenit irevocabilă la data de 08 iulie 2015.

Revenind la procedura de executare silită, instanţa reţine că în scopul executării documentului executoriu nr. 1-122/12 din 28 noiembrie 2012 (eliberat de către Curtea de Apel Chişinău), executorul judecătoresc Boţan George a dispus organizarea licitaţiei publice de vânzare a bunului imobil, situat pe ***** , ***** , mun. Chişinău, ce aparţine cu drept de proprietate lui ***** şi ***** , câte ½ cotă parte pentru fiecare.

Conform procesul-verbal din 08 august 2017, întocmit de executorul judecătoresc Boţan George, licitaţia stabilită pentru data de 08 august 2017, ora 11:00, privind vânzarea bunului imobil sus-numit, s-a petrecut în prezenţa lui ***** şi ***** , bunul imobil fiind adjudecat ofertantului Stati Stela contra sumei de 855 000 lei.

Prin acţiunea înaintată în prezenta cauză împotriva SRL „Pecos Auto” şi ***** , intervenient accesoriu executorul judecătoresc Boţan George, reclamanta ***** a solicitat anularea procesului-verbal din 08 august 2017 cu privire la petrecerea licitaţiei întru executarea documentului executoriu nr.1-122/12 din 18 octombrie 2012, prin care a fost vândut apartamentul ***** din ***** , mun.Chişinău, cu număr cadastral ***** , iar la 23 august 2017 şi ***** a contestat acest proces-verbal. În acest sens, reprezentatul pârâtului a invocat că procesul-verbal de desfăşurare a licitaţiei nu poate fi contestat separat în instanţa de judecată, ci doar încheierea prin care se confirmă legalitatea licitaţiei. Instanţa respinge acest argument şi subliniază că în accepţiunea art. 142 alin. (1) şi alin.(3) din Codul de executare, creditorul, debitorul şi/sau persoanele care au participat la licitaţie pot contesta procesul-verbal de desfăşurare a licitaţiei în termen de 15 zile de la data

desfășurării. În termen de 2 luni de la data când trebuiau să afle despre desfășurarea licitației, terții care nu au participat la licitație pot cere anularea rezultatelor ei. Prin urmare, legea prevede expres posibilitatea contestării separate a procesului-verbal cu privire la licitație.

În același timp, instanța reține că atât *****, cât și ***** au contestat în termenul prevăzut de lege procesul-verbal cu privire la licitație. În particular, procesul-verbal prenotat a fost emis pe 08 august 2017, însă cererile de chemare în judecată au fost depuse în instanță pe 14 august 2017 și, respectiv, pe 23 august 2017, adică cu respectarea termenului de 15 zile de contestare.

După această clarificare, instanța va examina în fond cerința privind anularea procesului-verbal cu privire la licitație din 08 august 2017. Această cerință se regăsește în ambele cereri de chemare în judecată.

În acest context, instanța reține că organizarea licitației în cadrul procedurii de executare silită este reglementată de art. 128-140 din Codul de executare.

În conformitate cu art. 134 alin. (1) din Codul de executare, licitația este desfășurată de executorul judecătoresc în a cărei procedură se află documentul executoriu.

Rezultatele licitației sunt notate într-un proces verbal. Astfel, potrivit art. 135 alin. (1), (2) și (3) din Codul de executare, procesul-verbal al licitației este compus din două părți.

Partea întâi cuprinde: a) data, ora și locul desfășurării licitației; b) denumirea biroului executorului judecătoresc și numele licitatorului; c) documentul executoriu pentru a cărui executare se vând bunurile; d) numele, prenumele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul debitorului; e) caracteristica obiectului scos la licitație; f) prețul de la care începe licitarea și pasul de ridicare; g) numele, prenumele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul participanților la licitație; h) sumele oferite de fiecare participant.

Corelativ, partea a doua cuprinde: a) propunerile de ridicare a prețului de către fiecare participant în ordine succesivă; b) prețul la care a fost vândut lotul; c) numele și prenumele participantului care a câștigat lotul; d) termenul de achitare a costului lotului de către adjudecător; e) semnătura executorului judecătoresc și a participantului care a câștigat lotul, a creditorului și/sau a debitorului, dacă ultimii sînt prezenți. a) propunerile de ridicare a prețului de către fiecare participant în ordine succesivă; b) prețul la care a fost vândut lotul; c) numele și prenumele participantului care a câștigat lotul; d) termenul de achitare a costului lotului de către adjudecător; e) semnătura executorului judecătoresc și a participantului care a câștigat lotul, a creditorului și/sau a debitorului, dacă ultimii sunt prezenți.

Totodată, potrivit art. 136 alin. (1) din Codul de executare, în cazul în care dreptul de proprietate asupra bunului adjudecat la licitație trebuie să fie supus înregistrării de stat, executorul judecătoresc, după ce întocmește procesul-verbal al licitației, transmite instanței de judecată în a cărei circumscripție se află sediul biroului său

copia de pe procedura de executare pentru confirmarea procesului-verbal al licitației.

Alin. (2) al aceluiași articol prevede că în termen de 5 zile de la primirea copiei de pe procedura de executare, judecătorul constată legalitatea desfășurării licitației, pronunțând în acest sens o încheiere motivată. Prin aceeași încheiere judecătorul dispune anularea măsurilor de asigurare a acțiunii aplicate asupra bunului vândut la licitație, dacă acestea există.

Dat fiind faptul că în speță este vorba de un bun imobil și, prin urmare, este supus înregistrării de stat în Registrul bunurilor imobile, pe 25 august 2017, executorul judecătoresc Boțan George a depus la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) demersul privind confirmarea procesului-verbal al licitației din 08 august 2017.

Corespunzător, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 29 august 2017 a fost admis demersul executorului judecătoresc Boțan George și s-a confirmat procesul-verbal al licitației din 08 august 2017 de vânzare a bunului imobil - apartamentul nr. 301 din *****, mun. Chișinău, fiind ridicate măsurile de asigurare aplicate în privința acestui bun imobil. Demersul executorului judecătoresc a fost examinat în procedură scrisă, fără citarea și audierea participanților a căror drepturi pot fi afectate.

Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 29 august 2017 a fost menținută de instanța de recurs prin deciziile Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017 și din 23 noiembrie 2017, fiind respinse recursurile declarate de ***** și *****.

Totuși, aceste împrejurări nu pot constitui vreun impediment de a examina în fond cerința privind anularea procesului-verbal cu privire la licitație. Așa cum s-a notat *supra*, în baza art. 142 alin. (1) și (3) din Codul de executare, procesul-verbal de desfășurare a licitației poate fi contestat în instanță separat.

Subsecvent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că una dintre cerințele desfășurării procedurilor concomitente este că **principiul *res judicata* nu este aplicabil faptelor admise într-un caz în care persoanele nu erau parte**. Situația probelor admise într-un caz trebuie să rămână pur relativă, iar efectul acestora să fie strict limitat la acea procedură particulară (a se vedea *Navalnyy și Ofitserov v. Rusia*, hotărârea din 23 februarie 2016, § 105; *Razvozhayev v. Rusia și Ucraina și Udaltsov v. Rusia*, hotărârea din 19 noiembrie 2019, § 244). Deși această constatare este făcută în contextul unor procese penale, ea este valabilă *a foritori* și în procesele civile.

Este de remarcat că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este obligatorie pentru Republica Moldova, ca stat care a aderat la Convenția Europeană a Drepturilor Omului” (pct. 2 din Hotărârea Curții Constituționale nr.10 din 16 aprilie 2010).

Prin urmare, având în vedere că reclamanții ***** și ***** nu au participat în instanța de fond la confirmarea legalității procesului-verbal cu privire la licitație, rezultă că constatările din încheierea Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) din 29 august 2017 nu le sunt opozabile.

Chiar dacă s-ar admite că constatările din această încheiere le sunt opozabile reclamanților (întrucât ei au formulat câte un recurs împotriva acesteia, însă care au fost respinse prin deciziile Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017 și din 23 noiembrie 2017), atunci instanța accentuează că prin încheierea Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) din 29 august 2017 s-a confirmat doar legalitatea procesului-verbal de licitație privind vânzarea bunului. *Per a contrario*, în prezenta cauză se pune în discuție și problema **proporționalității restrângerii dreptului de proprietate**, care nu a fost și nici putea fi examinată în temeiul art. 136 alin. (2) din Codul de executare de către instanța care a confirmat legalitatea procesului-verbal cu privire la licitație. În temeiul art. 136 alin. (2) din Codul de executare, judecătorul investit să confirme legalitatea procesului-verbal cu privire la licitație nu este abilitat să efectuează testul de proporționalitate pentru a stabili un echilibru corect între drepturile creditorului și cele ale debitorului deopotrivă. Această analiză poate fi realizată de instanța de judecată în contextul depunerii unei contestații în baza art. 142 alin. (1) și (3) din Codul de executare. Totodată, chiar și în raport cu cerința de legalitate, după analiza unor noi împrejurări, în prezența părților și într-o procedură contradictorie, instanța poate ajunge la alte constatări. Așadar, în prezenta cauză, persistă elemente noi care trebuie analizate, luând în considerare cadrul normativ relevant, jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Cu titlu preliminar, instanța reține că vânzarea unui bun la o licitație în contextul executării unui document executoriu reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate. O constatare identică se regăsește și în cazul *Vaskrsić v. Slovenia*, examinat de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea hotărârea din 25 aprilie 2017). Măsura în discuție trebuie considerată o ingerință în dreptul de proprietate, garantat, între altele, de art. 46 din Constituție și de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pentru că lipsește persoana vizată de o parte din patrimoniul său.

Totuși, dreptul de proprietate nu este absolut. Acesta poate fi limitat. În acest sens, Curtea Constituțională a stabilit că „în cazul în care există o ingerință în dreptul de proprietate, aceasta urmează să fie justificată de către stat. Pentru a putea fi justificată, orice ingerință în exercitarea dreptului de proprietate trebuie să servească unui scop legitim de utilitate publică sau unui interes general. În același timp, aceasta trebuie să fie proporțională scopului legitim urmărit, adică să se asigure un just echilibru între protecția dreptului de proprietate și interesul public” (pct. 45 din

Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 21 din 20 octombrie 2011 privind interpretarea articolului 46 alin. (3) din Constituție).

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că o ingerință în sensul celui de-al doilea paragraf al art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO trebuie, în primul rând, să fie prevăzută de lege. Totodată, legea trebuie să fie accesibilă și previzibilă. De asemenea, ingerința trebuie să urmărească unul sau mai multe scopuri legitime. În fine, ea a adăugat că trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul sau scopurile urmărite (cazul *Plechkov v. România*, hotărârea din 16 septembrie 2014).

Prin urmare, pentru a stabili dacă prin vânzare la licitație a apartamentului ***** din ***** , mun. Chișinău, s-a încălcat sau nu dreptul de proprietate a reclamantilor trebuie de efectuat un triplu test: 1) dacă ingerința a fost prevăzută de lege; 2) dacă urmărește un scop legitim; 3) dacă este proporțională.

Cu privire la cerința de legalitate, atât reprezentantul pârâtului, cât și executorul judecătoresc Boțan George au susținut că vânzare întregului bun la licitație, și nu doar ½ din acesta cât îi aparține debitorului în speță, ***** , are la bază prevederile art. 24 alin. (2) din Codul familiei, precum și constatările din decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2017 (dosarul nr. 2r-798/17).

Conform art. 24 alin. (2) din Codul familiei, **soții răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligațiile care au fost asumate în interesul familiei, fie și numai de unul dintre ei, precum și pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a săvârșirii de către ei a unei infracțiuni, dacă prin aceasta au sporit bunurile comune ale soților.**

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2017 (dosarul nr. 2r-798/17) a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 1 martie 2017, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de ***** privind repunerea în termenul de contestare a actelor executorului judecătoresc și, totodată, s-a respins ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de ***** către SRL „Pecos Auto”, ***** , intervenienți accesorii executorii judecătorești Boțan George și Ungureanu Oleg, privind anularea încheierii executorului judecătoresc Boțan George nr. 065-745/14 din 25 iunie 2015 (de aplicare a sechestrului asupra întregului bun – apartamentul nr. 301 din ***** , mun. Chișinău) și încheierii executorului judecătoresc Ungureanu Oleg nr. 065-745/14 din 08 februarie 2016 (de aplicare a sechestrului).

În decizia menționată *supra*, Curtea de Apel Chișinău a subliniat că art. 24 alin. (2) din Codul familiei este incident în contextul justificării aplicării sechestrului pe întregul bun imobil. De asemenea, ea a mai precizat că acest bun a fost procurat din mijloacele bănești sustrate de către ***** , fapt pentru care a fost condamnat prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2012.

Pentru că în prezenta cauză obiectul litigiului este altul, în baza probelor din dosar și a legislației pertinente instanța va adopta o altă interpretare. De altfel, „simplul fapt al susceptibilității unei prevederi legale de mai multe interpretări nu conduce la concluzia că aceasta nu îndeplinește condiția inclusă de noțiunea prescrisă de lege” (cazul *Vogt v. Germania*, § 48).

În acest sens, instanța a reținut mai sus că între ***** și ***** a fost desfăcută căsătoria prin hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 08 iunie 2015. Prin urmare, la data când s-a inițiat licitația publică în vederea vinderii întregului bun, reclamantii aveau calitate de „foști soți”, calitate care nu este înglobată de art. 24 alin. (2) din Codul familiei. Aceasta se deduce din folosirea în alte norme din Codul familiei a textelor „soț (fost soț)”, „soților (foștilor soți)” (de exemplu, art. 84 și 85 din Codul familiei).

Totodată, art. 24 alin. (2) din Codul familiei poate fi incident atunci când infracțiunea a fost comisă de către ambii soți, nu doar de către unul din soți. Această rezultă din interpretarea *ad litteram* a sintagmei „săvârșirii de către ei a unei infracțiuni” din art. 24 alin. (2) din Codul familiei. Cuvântul „ei” denotă forma pluralului la persoana a III-a. Dacă legislatorul ar fi intenționat să reglementeze altfel, atunci acesta ar fi utilizat sintagma „de către unul din ei”.

Mai mult, pentru a fi incident art. 24 alin. (2) din Codul familiei, prin comiterea infracțiunii trebuie să sporească bunurile comune ale soților. În această privință, nici în decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2012 și nici în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 iulie 2013 nu se face vreo mențiune că în urma infracțiunilor comise de către ***** prevăzute de art. 190 alin. (5) și de art. 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal, a fost procurat apartamentul nr. 301 din ***** , mun. Chișinău. Dacă ar fi fost altfel, atunci potrivit art. 106 alin. (2) lit. b) și f) din Codul penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri. Însă, în cauza penală de învinuire a lui ***** nu a fost confiscat apartamentul, fapt care acreditează teza că acest bun nu este dobândit pe cale infracțională.

Așadar, având în vedere cele menționate *supra*, instanța conchide că executorul judecătoresc nu a fost îndreptățit să vândă la licitație întregul bun imobil. Cu alte cuvinte, ingerința nu a fost prevăzută de lege. În asemenea situații, de regulă, nu se mai examinează proporționalitatea măsurii. Totuși, pentru consolidarea soluției și având în vedere argumentele invocate în acest sens de părți, instanța va examina dacă ingerința a fost proporțională cu scopul urmărit.

Cu privire la scopul legitim, instanța reține constatările Curții Constituționale, potrivit cărora executarea unei hotărâri judecătorești reprezintă ultima etapă a procesului judiciar și constituie un drept consfințit cumulativ de art. 20 și 120 din

Legea Supremă. Un act executoriu neexecutat sau, altfel zis, o justiție formală nu poate să asigure atingerea scopului de bază – protejarea drepturilor și libertăților omului, proclamate de actele normative naționale și internaționale (a se vedea Hotărârea Curții Constituționale nr. 1 din 15 ianuarie 2013, § 62). Pentru îndeplinirea acestui deziderat, statul, în calitate de posesor al forței publice, trebuie să acționeze diligent pentru a asista creditorul în vederea executării unei hotărâri judecătorești (*Fociac v. Romania*, hotărârea din 3 februarie 2005, § 70; *Cebotari și alții v. Republica Moldova*; hotărârea din 27 ianuarie 2009, § 40) sau, generic spus, a unui document executoriu, în sensul art. 11 din Codul de executare. Prin urmare, vinderea la licitație a unui bun în vederea executării unui document executoriu constitui un scop legitim, și anume: protecția drepturilor altora, în speță, a creditorului de a obține executarea de către debitor a obligației ce i se incumbă în baza unui document executoriu. Însă, acest scop trebuie realizat doar în raport cu debitorul din procedura de executare, în acest caz, *****.

Cu privire la proporționalitate, instanța reține că în Recomandarea Consiliului Europei nr. (2003)17 privind executarea hotărârilor judecătorești se menționează: „În timpul procedurii de executare, trebuie găsit un echilibru adecvat între interesele creditorilor și cele ale debitorilor, având în vedere prevederile art. 6 și 8 ale Convenției Europene a Drepturilor Omului”. Această constatare este valabilă în modul corespunzător și în raport cu dreptul de proprietate.

Caracterul proporțional presupune și posibilitatea de a lua măsuri mai puțin restrictive (cazul *G.I.M. S.r.l. și alții v. Italia* [MC], hotărârea din 28 iunie 2018, § 301).

În speță, instanța reține că a fost vândut un apartament la prețul de 855 000 de lei pentru executarea unei creanțe în mărime de 563 456,46 de lei. Prin urmare, în contrapondere, se atestă că valoarea bunului vândut depășește în mod considerabil mărimea creanței, fapt care indică asupra caracterului disproporționat al ingerinței.

Mai mult, instanța reține că apartamentul vândut constituie unicul spațiu de locuit al lui ***** și a celor trei copii minori ai acestora. În acest caz nu s-a demonstrat că fusese necesară vânzarea apartamentului. Trebuia să se ia în calcul măsuri alternative pentru executarea creanței, astfel încât să nu se aducă atingere drepturilor reclamantei ***** și a copiilor acestora de o manieră disproporționată. În aceste condiții, instanța conchide că vânzare întregului apartament la licitație este o măsură disproporționată în raport cu scopul urmărit.

Pentru consolidarea acestei concluzii, instanța face trimitere și la constatările din cazul *Vaskrsić v. Slovenia*, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că vânzarea casei reclamantului la o licitație publică pentru executarea unei creanțe de 124 de euro a constituit o încălcare a dreptului de proprietate a reclamantului, pentru că nu s-a avut în vedere măsuri alternative (§ 81). Având în vedere în special valoarea redusă a creanței și lipsa unei analize a altor măsuri adecvate și mai puțin

oneroase de către autoritățile naționale, statul reclamat a eșuat să asigure un echilibru corect între scopul urmărit și măsura utilizată în procedurile de executare împotriva reclamantului (§ 87).

Generalizând, instanța ajunge la concluzia că este necesar să anuleze procesul-verbal cu privire la licitație din 08 august 2017, întocmit de executorul judecătoresc Boțan George, privind vânzarea bunului imobil – apartamentul ***** din *****, mun. Chișinău.

Într-o altă ordine de idei, cu referire la cerințele înaintate de ***** privind declararea nulă a procedurii de executare a titlului executoriu nr.1-122/12 din 18 octombrie 2012, emis de Curtea de Apel Chișinău, și emiterea unei încheieri interlocutorie în adresa organelor și persoanelor cu funcție de răspundere respective pentru preîntâmpinarea comiterii unor astfel de încălcări, instanța de judecată consideră oportun de a menționa că potrivit art.10 alin. (1) din Codul de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile.

În acord cu art. 60 alin. (1) din Codul de executare, procedura de executare se întentează la cererea creditorului urmăritor sau, în cazurile prevăzute de prezentul cod, la demersul instanței de judecată, cu prezentarea documentului executoriu spre executare. Instanța de judecată denotă că obiectivul executării silite este tocmai acela de a face posibilă realizarea efectivă a dreptului subiectiv în cazurile de împotrivire a debitorului la îndeplinirea obligației cuprinse într-un document executoriu. De aceea, executarea silită, astfel cum o exprimă fără echivoc însăși denumirea sa, este destinată să intervină numai în situația neexecutării de bunăvoie a măsurilor dispuse de judecător.

Astfel, instanța de judecată constată că nu există niciun temei de anulare a procedurii de executare a titlului executoriu nr.1-122/12 din 18 octombrie 2012. Totodată, nici Codul de executare și nici Codul de procedură civilă nu regentează posibilitatea emiterii unor încheieri interlocutorii. Din acest motiv, instanța consideră că nu are suport normativ cerința privind emiterea unei încheieri interlocutorie în adresa organelor și persoanelor cu funcție de răspundere respective pentru preîntâmpinarea comiterii unor astfel de încălcări. Pe cale de consecință, instanța de judecată opinează că, cerințele privind declararea nulă a procedurii de executare a titlului executoriu nr.1-122/12 din 18 octombrie 2012, emis de Curtea de Apel Chișinău și emiterea unei încheieri interlocutorie în adresa organelor și persoanelor cu funcție de răspundere respective pentru preîntâmpinarea comiterii unor astfel de încălcări, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Sintetizând circumstanțele reliefate, suprapuse la textele de lege enunțate, instanța de judecată conchide că este necesar: să admită cererea de chemare în judecată

înaintată de către ***** împotriva SRL „Pecos Auto” și ***** , intervenient accesoriu executorul judecătoresc Boțan George, privind anularea procesului-verbal cu privire la licitație; să admită în parte cererea înaintată de către ***** împotriva SRL „Pecos Auto”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc George Boțan și ***** , privind contestarea actelor executorului judecătoresc; să anuleze procesul-verbal cu privire la licitație din 08 august 2017, întocmit de executorul judecătoresc Boțan George, privind vânzarea bunului imobil – apartamentul ***** din ***** , mun. Chișinău; în rest, să resping ca neîntemeiate cerințele înaintate de către ***** . În conformitate cu art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva SRL „Pecos Auto” și ***** , intervenient accesoriu executorul judecătoresc Boțan George, privind anularea procesului-verbal cu privire la licitație.

Se admite în parte cererea înaintată de către ***** împotriva SRL „Pecos Auto”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc George Boțan și ***** , privind contestarea actelor executorului judecătoresc.

Se anulează procesul-verbal cu privire la licitație din 08 august 2017, întocmit de executorul judecătoresc Boțan George, privind vânzarea bunului imobil – apartamentul ***** din ***** , mun. Chișinău.

În rest, cerințele înaintate de către ***** se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător

Natalia Mămăligă

